

ZAPIS MLADENA KUŠECA O *PRIČAMA IZ VUKOVARA*

Uz ove lijepe i tužne crtice Siniše Glavaševića osjećam obvezu prema čitateljima i Siniši zapisati kako su te priče, u ovo zlo ratno vrijeme, stigle iz razrušenog i opkoljenog Vukovara.

Ispisujem iz svog ratnog dnevnika:

Zagreb, 11. studenoga 1991. U Hrvatskoj je rat.

Siniša Glavašević, čovjek uvijek uzbuđenog novinarskog glasa kojega sam već odavno povezo s glasom slobodnog i nepokorenog Vukovara, sinoć me je, u telefonskom razgovoru, tko zna po koji put, ponovno iznenadio. Uz nezaobilazni molbu da kao novinar i književnik učinim sve što mogu za Vukovarce i Vukovar, očito predosjećajući strahote koje su iz sata u sat sve više prijetile i ljudima i gradu, zamolio me da učinim nešto i za njega osobno. Ne znam možete li razumjeti uzbuđenje kada vas netko u pola noći telefonom nazove iz okruženoga Vukovara i gotovo bojažljivo najavi da ima osobnu molbu. Što vam tada sve može proći kroz glavu i srce. Ali, svakako, najmanje sam očekivao: „Mladene, u razrušenom Vukovaru nešto sam, uz novinska izvješća, napisao i za svoju dušu i za dušu Vukovara. Ako uspijem, poslat ću vam faxom svoju dječicu pa vas molim da, kada to pročitate, kažete što je to i treba li to još kome osim meni i mome gradu.“

I dan kasnije, 12. studenog u 17 sati i 31 minutu, počele su na privatni fax u zagrebačkom predgrađu stizati priče Siniše Glavaševića.

Samo tri dana nakon toga u programima Hrvatskog radija mogli ste svaku večer slušati po jednu Sinišinu priču.

Od tada su prošla dva mjeseca. U međuvremenu se s Vukovarom dogodilo ono najstrašnije, a u toj tragediji hrvatskoga naroda stradao je i novinar Radio Vukovara i Hrvatskog radija Siniša Glavašević.

U želji da za našu djecu i sve nas sačuvamo njegovo sjećanje na Vukovar, Matica hrvatska prihvatila je tiskanje knjige priča o Sinišinim ljudima i gradu. Jer, one su zaista do Boga djetinje i iskrene, lijepe i tužne, ali su ujedno i teška optužba zla i vremena, i ljudi bez ljubavi i poštenja.

Kao kamen tiha i postojana ostaje za sva vremena i Sinišina ljubav i ljubav Vukovaeaca prema svojem gradu i slobodi.

Zagreb, ožujak 1992.

Matica hrvatska u Zagrebu posmrtno je 1992. godine izdala Sinišinu zbirku Priče iz Vukovara, sastavljenu od toplih priča o temeljnim ljudskim vrijednostima koje je Siniša čitao slušateljima radija opkoljenoga grada. Priče su prije tiskanja od Matice hrvatske čitane na Hrvatskom radiju u večernjem programu, stigle su 12. studenoga 1991. godine na privatni faks u zagrebačkom predgrađu i bile su poslane iz podruma vukovarske Opće bolnice. Ove lirske priče jedini su sačuvani literarni pokušaji Siniše Glavaševića. Knjiga *Priče iz Vukovara* je izdana u četiri izdanja (2. izd. 2001., 3. izd. 2007., 4. izd. 2009.). Esperanto izdanje objavljeno je 1993. godine (*Rakontoj el Vukovar*, Zagreb: Kroata esperantista unigo; Osijek: Esperanto societo Liberija Stelo, 1993.) a izdanje na njemačkom jeziku objavljeno je 1994. godine (*Geschichten aus Vukovar*, Trier: Verlag Kleine Schritte, 1994.). Također prevedena je na engleski jezik 2011. godine a prevela ju je Tamara Budimir.